خبر

هنانوف بهترین شد

مراسم بهترین‌های فوتبال لیگ برتر تاجیکستان جمعه‌شب در شهر دوشنبه برگزار شد که وحدت هنانوف مدافع تازه‌وارد پرسپولیس با عملکرد درخشانش در فصل گذشته به‌همراه استقلال دوشنبه در لیگ تاجیکستان به‌عنوان بهترین مدافع سال انتخاب شد. این مدافع ۲۱ ساله علاوه بر درخشش به‌همراه استقلال، یکی از بازیکنان کلیدی تیم ملی کشورش نیز به‌شمار می‌آید اما در تمرینات پرسپولیس مصدوم شده و باقی‌مانده بازی‌های نیم‌فصل اول را از دست داده است.

بدون محروم مقابل سپاهان

در حالی که مهدی ترابی تنها بازیکن در خطر محرومیت سرخ‌ها برای دیدار مقابل سپاهان بود، این بازیکن در دقایقی که مقابل ذوب‌آهن به میدان رفت، کارت زردی دریافت نکرد تا بازی با تیم سپاهان را از دست ندهد. این در حالی است که در آن سوی میدان سپاهان یاسین سلمانی، بازیکن خط میانی خود را به‌علت مصدومیت از ناحیه همسترینگ در اختیار نخواهد داشت. پرسپولیس هم وحدت هنانوف را به‌خاطر مصدومیت در اختیار ندارد.

تمرین در فضایی شاد

تمرین دیروز پرسپولیس بعد از صحبت‌های یحیی گل‌محمدی از ساعت ۱۲ در ورزشگاه شهید کاظمی آغاز شد و بازیکنان اصلی ریکاوری کردند و ذخیره‌ها تمرین کاملی انجام دادند. نفرات ذخیره به‌مدت ۷۰ دقیقه زیر نظر کادر فنی بخش‌های مختلف تمرین را انجام دادند که شامل پاسکاری‌های کوتاه، حفظ توپ و مینی‌فوتبال بود. حامد پاکدل و وحدت هنانوف همچنان زیر نظر کادر پزشکی برنامه‌های اختصاصی خود را انجام دادند تا با آمادگی کامل به شرایط تیم بازگردند. تمرین دیروز در هوای مطبوع، صاف و پاک تهران و در فضایی عالی بعد از برد جمعه انجام شد و طی آن، بازیکنان با شوخی و خنده تمرین اول هفته را به پایان رساندند.

عالیشاه در پی رکورد احمدنور

امید عالیشاه با حضور در بازی با ذوب‌آهن به تعداد ۲۰۰ بازی برای سرخپوشان ایران رسید. او یک بازی دیگر در پیش دارد که به رکورد مرحوم هادی نوروزی برسد. همچنین با انجام ۱۳ بازی دیگر به رکورد احمد نوراللهی می‌رسد که با گذر از آن در زمره ۱۰ بازیکن برتر تاریخ باشگاه از جهت تعداد بازی قرار می‌گیرد.

واکنش

پرسپولیس علیه مجریان تلویزیون

این قسمت محمدرضا احمدی!

ایران ورزشی- دقایقی بعد از پایان بازی پرسپولیس مقابل ذوب‌آهن این باشگاه علیه مجری برنامه فوتبال برتر متنی در رسانه رسمی‌اش منتشر کرد. در این متن باشگاه پرسپولیس از مدل حرف زدن محمدرضا احمدی مجری این برنامه بعد از برد سرخ‌ها گلایه کرده و مدعی شد او کنایه‌هایی را به کار برده که برای ما گویای ناراحتی او از پیروزی پرسپولیس بود. دیروز فیلم کوتاهی از واکنش محمدرضا احمدی در سایت‌ها بازنشر شد که نشان می‌داد این مجری آنقدر که در متن به آن اشاره شده از برد پرسپولیس ابراز ناراحتی نکرده و فقط به این موضوع اشاره داشته که این بازی بحث داوری داشته است. احمدی در ادامه این جمله به مسأله پنالتی پرسپولیس اشاره کرده و اسمی از صحنه پشت محوطه جریمه آورد که مشخص نشد منظورش چه بود.

البته به نظر می‌سد احمدی دچار یک اشتباه کوچک شده و احتمالاً منظورش صحنه مشکوکی بود که دقایق پایانی بازی روی مهدی ترابی اتفاق افتاد و پرسپولیسی‌ها اعتقاد داشتند داور باید برای‌شان پنالتی می‌گرفت که نگرفت.

البته بعید نیست که باشگاه پرسپولیس نسبت به این مسأله حساس نشده باشد و ظاهراً این متن شبه‌بیانیه واکنشی است نسبت به تمام مشاهداتی که باشگاه نسبت به مجریان تلویزیونی و برنامه‌های فوتبالی شبکه سه دارد.

به نظر می‌رسد این شکوائیه که قرار بود صبح دیروز به‌عنوان نامه اعتراضی یا گلایه‌آمیز به سازمان صدا و سیما ارسال شود ریشه در مسائل گذشته و متعدد بیشتری دارد وگرنه احمدی حرف خاصی نزد که اینطوری به او حمله کنند.

در عین حال به نظر می‌رسد غالب مجریان تلویزیونی و برنامه‌های فوتبالی بعضاً برای اینکه محکوم به جانبداری از تیم‌های پرطرفدار پایتخت نشوند جانب تیم‌های کوچکتر و کم‌طرفدارتر شهرستانی را می‌گیرند که در برخی مواقع از آن سوی بام می‌افتند و در چنین شرایطی برخی هواداران تیم‌های بزرگی مثل پرسپولیس یا حتی عناصر باشگاه احساس می‌کنند آن مجری یا گزارشگر آنقدر از بردشان ناراحت است که حتی نمی‌تواند این ناراحتی را پنهان کند.

نیمه اول‌های خواب‌زده و کیفیت پایین در فاز تهاجمی

ستاره‌ها راه نیفتند، پرسپولیس همچنان می‌لنگد

عکس از: نعیم احمدی / ایران ورزشی

گزارش
محمد قراگزلو

پرسپولیس تا حدودی موفق شده از مشکلاتش در فاز دفاع کم کند اما همچنان باگ‌های زیادی در فاز حمله دیده می‌شود که برآیند این باگ‌ها باعث شده تیم یحیی چشم‌نواز و زیبا بازی نکند و هواداران از بازی‌های تیم محبوب‌شان لذت نبرند.

چهار کلین‌شیت از ۱۱ بازی!

پرسپولیس مقابل ذوب‌آهن موفق به ثبت چهارمین کلین‌شیت این فصلش شد. پیش از این تیم یحیی مقابل دو تیم نفتی خوزستان و استقلال در دربی سنتی پایتخت گل نخورده بود و با بسته نگه داشتن دروازه‌اش در مصاف با تیم تارتار به چهارمین کلین‌شیت این فصلش هم دست یافت. البته شاید اگر آن پنالتی عجیب در بازی با پیکان علیه سرخ‌ها گرفته نمی‌شد حالا شرایط تغییر کرده بود و این آمار بهتر هم می‌شد اما ثبت چهار کلین‌شیت در ۱۱ بازی آمار جالبی برای پرسپولیس به حساب نمی‌آید چراکه این تیم طی پنج فصل گذشته همواره با اتکا به قدرت خط دفاعی‌اش که همواره بهترین بوده و کمترین گل دریافتی را داشته به عنوان قهرمانی می‌رسید.

چرا نیمه اول‌ها را از دست می‌دهند؟

پرسپولیس تقریباً در تمام بازی‌های این فصل در نیمه اول نمایش منفعلانه و خسته‌کننده‌ای ارائه داده و به‌نوعی نیمی از زمان بازی را به راحتی از دست داده است. تنها مسابقه‌ای که پرسپولیس در نیمه نخست چهره درخشانی ارائه داد بازی با تیم هوادار بود که در آن مسابقه گل نزدن و گل خوردن آسان شرایط تیم را به هم ریخت وگرنه از نظر آماری همه چیز در فاز حمله خوب به نظر می‌رسید.

پرسپولیس در بازی با ذوب‌آهن هم نیمه نخست را به‌راحتی از دست داد و هرگز نتوانست به ریتم دلخواه خود دست یابد. سرخ‌ها که همواره سعی دارند با حوصله فراوان کنترل بازی را در دست بگیرند و بازی مالکانه خود را به حریف دیکته کنند در گام اول ناموفق بودند چراکه غیر از ۱۰ دقیقه اول حتی به آن بازی مالکانه‌شان نرسیدند و متعاقب این اتفاق خبری از کارهای ترکیبی و خلاقانه و خلق موقعیت نشد. در این بین با توجه به اینکه نمی‌شد در این نیمه تعویضی انجام داد یا حداقل اینکه عرف نیست در نیمه نخست به‌خاطر شکل بازی تعویضی انجام شود یحیی جای دو هافبک راست و چپش را تغییر داد که باز هم طرفی نبست.

حتی الان و بعد از بازی ذوب‌آهن این سؤال برای دوستداران پرسپولیس ایجاد شده که چرا این تیم در هر مسابقه نیمه اول را به‌راحتی از دست می‌دهد و چرا اینقدر دیر راه می‌افتد؟ آیا آنالیز درستی از حریف وجود ندارد یا حریف آنالیز دقیق‌تری داشته؟ آیا تیم به‌لحاظ ذهنی و تمرکز مشکل دارد یا مسأله دیگری در میان است؟ اینها پرسش‌هایی هستند که کادر فنی پرسپولیس بهتر از هر کسی می‌تواند به آن جواب دهد اما وقتی غیر از یک بازی، تیم در تمام بازی‌های دیگر نیمه اول بد بوده و در نیمه دوم با صحبت‌های مربیان و تغییرات‌شان تکانی خورده باید برای این تیم نگران شد چراکه مشخص است این پرسپولیس در فاز حمله و راه‌های خلق موقعیت نتوانسته مشکلات ابتدای فصلش را حل کند.

آمار نگران‌کننده؛ فقط سه شانس گل

شاید آمار این بازی در مقایسه با دربی تهران بهتر باشد؛ همان مسابقه‌ای که تیم یحیی نتوانست شانس گل قطعی بسازد و در زشت‌ترین حالت ممکن بازی را بدون گل تمام کرد اما خب حتماً فشار دربی و بازی با تیمی شبیه ذوب‌آهن یکی نیست و از این تیم مقابل ذوب‌آهن انتظار بیشتری می‌رود.

پرسپولیس مقابل ذوب‌آهن ۵۷ درصد زمان بازی توپ را در اختیار داشت و بازیکنانش ۵۱۶ پاس دادند که با دقت ۸۳ درصدی ۴۲۸ تا از پاس‌های‌شان به مقصد رسید و سالم بود.

با این مالکیت نسبی پرسپولیس ۹ بار به سمت دروازه ذوب شوت زد که فقط سه تا از آنها در چارچوب بود و همین سه تا هم شانس گل‌های قطعی تیم به حساب می‌آمد. پرسپولیس که کلاً کم سانتر می‌کند از ۵ سانتر خود فقط با یک گل به خودی گلر حریف به نتیجه رسید. تعداد کرنرهای پرسپولیس کمتر از حریف بود (۳ به ۵) و دو تیم در نبردهای هوایی موفق جدال برابری داشتند (۱۹ به ۱۹). بازی با ذوب درگیرانه بود و تعداد خطاهای دو تیم هم تقریباً برابر شده بود (۱۳ به ۱۴) ضمن اینکه بازیکنان پرسپولیس هرگز در تله آفساید گرفتار نشدند. در مجموع با وجود آمار قابل قبول تیم در فاز دفاع، آنچه در حمله و طی یک بازی خانگی مقابل تیمی از نیمه پایینی جدول رقم خورده نگران‌کننده است.

کیفیت بازیکنان تعیین‌کننده‌ترین

پرسپولیس در شرایطی دو گل به ذوب‌آهن زد و در جمع مدعیان قهرمانی خودش را بالا کشید که نمایش برتری مقابل ذوب‌آهن ارائه نداد و با روزهای خوبش حتی در این فصل فاصله داشت. در این میان حتماً می‌شود به کیفیت بازیکنان تعیین‌کننده برای ثبت یک نمایش برتر اشاره کرد و روی این آیتم به‌عنوان مهم‌ترین فاکتور انگشت گذاشت.

در این فصل عالیشاه، امیری و و ترابی تأثیرگذارترین بازیکنان پرسپولیس در خط میانی بوده‌اند اما در بازی با ذوب‌آهن امیری تا حدود زیادی مهار شده بود و کارآیی لازم را نداشت و فرار منجر به گل اول شاید جزو اندک صحنه‌های به یاد مانده از او بود. امید عالیشاه با پستی که کادر فنی برایش تعریف کرده مثل یک هافبک آزاد همه جا بود و حملات تیم را پایه‌ریزی می‌کرد اما همین عقب آمدن او یک مهاجم از خط حمله سرخ‌ها کم می‌کرد و فشار و تراکم در زمین ذوب‌آهن به اندازه کافی بالا نبود.

مهدی ترابی هم با مصدومیتی که نصیبش شده از نیمه دوم به بازی رفت و مشخصاً شرایط بدنی جالبی نداشت. وقتی این سه بازیکن مؤثر بنا به دلایل مختلف از کار می‌افتند یا به اندازه همیشه کارآیی ندارند طبیعتاً چرخ تیم پرسپولیس هم درست نمی‌چرخد و تعداد موقعیت‌ها ناامیدکننده خواهد شد و برای بردن در یک مسابقه یا باید به اشتباهات بزرگ بازیکنان حریف دل ببندند و یا مثلاً یک پنالتی یا ضربه ایستگاهی به دادشان برسد که این اتفاق در هر مسابقه‌ای رخ نخواهد داد و ممکن است با باز شدن دروازه‌شان، با رقم زدن چنین آماری در یک مسابقه پایاپای یا حتی کمی برتر بازنده میدان باشند!

جواب کادر فنی به انتقادها:

گاهی هم باید زشت برد!

ایران ورزشی- پرسپولیس حتی وقتی برنده می‌شود هم منتقدان دست از سرش برنمی‌دارند چراکه قهرمانی‌های ۵ فصل اخیر که در برخی فصول مقتدرانه و بی‌رقیب حاصل شده توقع هواداران و اهالی فوتبال از این تیم را بالا برده و هر چقدر مشکلاتی مثل پایین آمدن کیفیت بازیکنان مهم فصول گذشته، جدایی ستاره‌های تأثیرگذار و... را لیست کنید باز هم به زعم آنها پرسپولیس باید مقابل حریفان معمولی‌تری مثل ذوب‌آهن در خانه نمایشی فوق‌العاده برتر ارائه دهد و راحت‌تر به پیروزی برسد.

این خواسته هواداران پرسپولیس از تیم محبوب‌شان است هر چند برخی با انتقاد از نحوه بازی و کیفیت تیم به‌نوعی دنبال پیش‌بینی آینده هستند و معتقدند با این مدل بازی و این کیفیتی که تیم محبوب‌شان ارائه می‌دهد و نوسانی که طی ۱۱ بازی قبل داشته سخت بتوان موفقیت‌های فصول گذشته را تکرار کرد.

با وجود این انتقادها و نمایش اخیر پرسپولیس که با حداقل موقعیت گل و دو گل با اشتباه گلر حریف و یک پنالتی به دست آمد پرسپولیس حالا در سه‌قدمی صدر جدول است کما اینکه اگر امتیازهای داده شده به سپاهان و استقلال توسط کمیته استیناف از این دو تیم سلب شود این اختلاف فوق‌العاده ناچیز خواهد شد و پرسپولیس عملاً وارد کورس قهرمانی نیم‌فصل می‌شود.

با وجود انتقادهای اخیر و آنچه در بازی با ذوب‌آهن رقم خورد کادر فنی پرسپولیس باید پذیرفتن مشکلات فنی و نوسان تیم‌شان بخصوص در فاز حمله معتقدند گاهی هم باید زشت برد و زشت بردن اصلاً ایرادی ندارد. مربیان پرسپولیس عاشق فوتبال مالکانه و چیره شدن تاکتیکی بر حریفان‌شان در تمام بازی‌های بزرگ و کوچک هستند و این نکته را در این دو فصل طی بسیاری از مسابقات مختلف ثابت کرده‌اند اما معتقدند همیشه نمی‌شود هم فوتبال بهتری نسبت به حریف ارائه کرد هم برنده شد. آنها می‌گویند گاهی تنها چیزی که اهمیت دارد سه امتیاز بازی و پیروزی در بازی‌هاست کما اینکه تیم برانکو نیز طی سه فصلی که قهرمان شد همیشه زیبا بازی نمی‌کرد و همواره فوتبالی برتر از حریفانش و دیگر تیم‌های لیگ برتری ارائه نمی‌داد.

مربیان پرسپولیس می‌گویند در حالی که دیگر تیم‌های لیگ برتر حتی پرمهره‌ترین‌های شان غالباً با ضربات ایستگاهی و بازی مستقیم در بیشتر بازی‌های شان برنده می‌شوند و سایر تیم‌ها غیر از یکی، دو تیم دنبال فوتبال باکیفیت و دینامیک نیستند ایرادی ندارد که پرسپولیس هم در یک بازی با ارائه فوتبالی نازیبا برنده باشد هر چند با وجود این همه انتقاد باز هم آمار پرسپولیس مقابل ذوب‌آهن تا حدودی برتر بود و هیچ‌کس حتی با این آمار ضعیف نمی‌تواند پرسپولیس را محکوم به این کند که حقش پیروزی در این مسابقه و بازی‌های اینچنینی نبوده است.

گزارش

ناراحتی آل کثیر بابت پنالتی نزدن، نکته منفی بازی با ذوب‌آهن

کادر فنی به دنبال منافع تیم، عیسی به دنبال آقای گلی

ایران ورزشی- آنچه از بازی پرسپولیس مقابل ذوب‌آهن به‌عنوان یک اتفاق منفی به چشم آمد جدا از بحث فنی و ناتوانی پرسپولیس در فاز حمله، قهر آل کثیر بعد از پنالتی گم شده تیمش بود.

آل کثیر که خودش طی همکاری با سیامک نعمتی موفق شده بود از مدافع حریف در شرایطی سخت پنالتی بگیرد خیلی سریع توپ را از قریشی مدافع خطاکار ذوب‌آهن گرفت و از نیمکت و مربیان خواست خودش پنالتی را بزند اما گل‌محمدی به او اجازه نداد.

این اتفاق دقیقاً در بازی با مس رفسنجان هم رخ داده بود و آنجا هم عیسی که خودش پنالتی را گرفته بود دوست داشت زننده ضربه باشد و گلزن پرسپولیس لقب بگیرد، اما گل‌محمدی باز هم توپ را به ترابی داد تا درصد گل شدن آن بیشتر شود.

واقعیت اینکه عیسی آل کثیر دنبال آقای گلی است و با اینکه طی ۱۱ بازی اخیر نوسان زیادی داشته و در برخی مسابقات مثل دیدار با هوادار گل‌نزن نشان داده اما مهاجم اول کادر فنی پرسپولیس به حساب می‌آید. در واقع مربیان پرسپولیس روی بازیکن شماره هفتاد و دوی‌شان به اندازه کافی حساب باز کرده‌اند و عیسی غیر از یکی، دو بازی در سایر مسابقات در ترکیب اصلی بوده اما بحث پنالتی و رسیدن به گل مسأله دیگری است که می‌تواند در تعیین نتیجه یک مسابقه فوق‌العاده با اهمیت تأثیرگذار باشد و با منافع کلی تیم ارتباط مستقیم دارد.

عیسی آل کثیر تا اینجا سه گل زده و یک گل سالمش هم در بازی با نساجی با اشتباه کمک‌داور سوخته. از سویی همین حالا گادوین منشا با ۷ گل زده در صدر جدول گلزنان ایستاده که ۵ تا از گل‌هایش را با ضربه پنالتی زده اما هیچ‌کس این پنالتی‌ها را در نظر نمی‌گیرد و همه می‌گویند منشا صدرنشین جدول گلزنان است.

از این حیث شاید باید به عیسی حق داد چراکه اگر دو پنالتی بازی مقابل مس رفسنجان و ذوب‌آهن به او داده می‌شد و در این بازیکن گل می‌زد با توجه به یک گل سوخته‌اش الان می‌توانست در رقابت آقای گلی باشد اما یحیی و کادر فنی چیزهای بزرگتری می‌بینند و موفقیت‌های فردی برای‌شان در اولویت نیست.

اینکه مهاجمی از پرسپولیس در رقابت آقای گلی باشد هم به نفع او خواهد بود هم تیم اما مسأله پنالتی و رسیدن قطعی به گل هر مربی عاقلی را وامی‌دارد تا ضربه را به مطمئن‌ترین فرد بسپارد. از این حیث ناراحتی آل کثیر بعد از گل شدن ضربه ترابی اگر لحظه‌ای و مربوط به همان دقایق داغ بودن نباشد یک اتفاق نگران‌کننده در تیم پرسپولیس خواهد بود و آل کثیر هم باید نگرشی جامع‌تر و منطقی‌تر نسبت به موفقیت‌های تیمش داشته باشد.

واقعیت اینکه عیسی آل کثیر دنبال آقای گلی است و با اینکه طی ۱۱ بازی اخیر نوسان زیادی داشته و در برخی مسابقات مثل دیدار با هوادار گل‌نزن نشان داده اما مهاجم اول کادر فنی پرسپولیس به حساب می‌آید

عکس نوشت

کمال کامیابی‌نیا و رضا اسدی شرایط جالبی در ترکیب پرسپولیس ندارند. دو بازیکنی که دو هفته پیش رقیب جدی هم به حساب می‌آمدند حالا نیمکت‌نشین یک جوان ۲۴ ساله شده‌اند.

منوچهر صفروف با تلاش و پشتکار تمرین می‌کند اما هنوز آی‌تی‌سی او نرسیده. باید دید اگر این اتفاق بیفتد او در لیست بازی با سپاهان قرار خواهد گرفت یا نه.

این جدا دویدن‌های عیسی و شیری در زمان ریکاوری هم جالب است؛ دو بازیکنی که شاید در بازی ذوب‌آهن تصور می‌کنند به آنها ظلم شده. یکی زود تعویض شده و به دیگری پنالتی نداده‌اند که بزنند.

تلاش بازیکنان ذخیره برای رسیدن به ترکیب اصلی بازی با سپاهان از دیروز شروع شد. باید دید ترابی تا چهارشنبه آماده بازی بزرگ نیم‌فصل خواهد شد یا نه؟

همه خوشبخت شدند به‌جز یک نفر

ابراهیمی؛ همچنان روی هوا

نگاه
وصال روحانی

در تیم فوتبال پرسپولیس طی فصل جاری تقریباً به همه نفرات بازی رسیده و تکلیف‌شان به‌گونه‌ای تعیین شده، اما دو نفر هنوز کمی تا قسمتی روی هوا هستند و یکی از آنها علیرضا ابراهیمی است.

البته حامد پاکدل نیز به‌رغم گذشت بیش از پنج ماه از زمان الحاقش به سرخ‌های تهرانی هنوز جایگاه ثابت و حتی مشخصی ندارد و «اطمینان» نامناسب‌ترین واژه برای توصیف شرایط او است و احتمال دارد همین امروز به او بازی بدهند و در عین حال این امکان وجود دارد که یک ماه کامل پشت خط بنشیند و یا حداکثر ۱۰ الی ۲۰ دقیقه از او استفاده شود. با این حال پاکدل که در «پیش‌فصل» از آلومینیوم به پرسپولیس پیوست لااقل این را می‌داند که به‌گونه‌ای ذخیره نخست برای مهدی عبدی و عیسی آل‌کثیر است و در روزهایی که این دو مهاجم به هر دلیلی در دسترس نباشند، از وی کم یا زیاد استفاده خواهد شد و او حتی سابقه گلزنی در لیگ امسال برای پرسپولیس را هم در همان یکی، دو هفته نخست مسابقات دارد. وضعیت ابراهیمی که بازیکن پیشین گل‌گهر است، از این بسیار مبهم‌تر نشان می‌دهد و او این اطمینان را هم ندارد که در روزهای غیبت هر سه مدافع وسط تخصصی دیگر پرسپولیس یعنی فرشاد فرجی، علی نعمتی و البته سیدجلال حسینی مورد استفاده قرار بگیرد. در همین دیدار اخیر قرمزها مقابل ویستاتوربین در جام حذفی کشور با اینکه شایعه شده بود یحیی گل‌محمدی در راستای استراحت دادن به تعدادی از نفرات ثابت تیمش و روحیه بخشیدن به نفرات پشت‌خط‌نشین سرانجام ابراهیمی را از آغاز وقت در دفاع وسط قرار خواهد داد. باز این اتفاق نیفتاد و سرمربی قرمزها ریسک نکرد و باز هم از زوج امتحان پس‌داده فرجی- نعمتی در این نقطه سود جست و لابد طبق فرضیه خودش سری را که درد نمی‌کرد، بیهوده دستمال نبست.

بخت ناخوش یا وصله نچسب؟

این اتفاقات نامساعد و مهره‌چینی‌ها در تضاد با خواسته‌های ابراهیمی در شرایطی روی داده که وی به‌رغم سنی بالا در تیم قبلی‌اش برای خود یک «یل» در مرکز خط دفاعی محسوب می‌شد و امیر قلعه‌نویی روی او بسیار حساب می‌کرد. یکی از دلایلی که سبب شد گل‌محمدی و دستیارانش پس از جدایی حسین کنعانی‌زادگان و کوچ این مدافع وسط به لیگ قطر به ابراهیمی نگاه و او را صید کنند، همان نمایش‌های توأم با استحکام و اعتماد به نفس وی در بازی‌های فصل پیش تیم گل‌گهر بود که سبب جاافتادن بیشتر این ایده شد که این باشگاه پرمهره سیرجانی می‌تواند فوتبال سه‌قطبی ما (متشکل از پرسپولیس، استقلال و سپاهان) را چهارقطبی کند و به مدعی جدی قهرمانی فصل جاری تبدیل نماید و ابراهیمی در چنان تیمی حتی بازوبند کاپیتانی را هم بر دست می‌بست. دیدگاه مذکور تا دو، سه هفته پیش محتمل و منطقی نشان می‌داد اما بعد از ماجراهای بازیکن آفریقایی گل‌گهر و ثبت سه باخت برای این تیم و سقوط آن تا میانه‌های جدول بسیار سخت‌تر و دور از دسترس شده و بعید است که شکل بگیرد.

نه ابراهیمی می‌داند که آیا همه نامرادی‌هایش در پرسپولیس محصول بخت ناخوش او و سرسازگاری نداشتن چرخ‌وفلک با او است و نه کارشناسان مطمئنند باورشان در این خصوص که او کلاً وصله‌ای نچسب در پرسپولیس است و با خط و روال بازی این تیم نمی‌خواند، صحت دارد و آیا این توصیف و برآورد برای او یک ارزش‌گذاری فنی توأم با صحت دید و عدالت فردی است؟ از آنجا که ابراهیمی کلاً بازی‌های رسمی چندانی برای سرخ‌ها انجام نداده و حضورهایش در دیدارهای دوستانه هم محل و وسیله صائب و دقیقی برای تشخیص میزان کرایی او و مقدار هماهنگی وی با یاران کناری‌اش و کل بازیکنان پرسپولیس نیست، ابهام کلی در مورد ابراهیمی و جایگاهی که اینک در پرسپولیس دارد و مکانی که باید در اختیار داشته باشد، همچنان برقرار است و نمی‌توان تعبیر و ارزیابی صحیحی پیرامون وی داشت.

بی‌تابی کافی نیست

همه این امور و امکانات زمانی میسر می‌شود که گل‌محمدی و حمید مطهری شروع به بازی دادن به ابراهیمی کنند و او را بیش از پیش به میدان بفرستند و تازه در آن حالت هم باید از ابراهیمی حداقل هفت، هشت بازی دید تا مشخص شود که او دقیقاً چه‌کاره است و تا چه حد می‌تواند به کار قرمزها بیاید و نیازهای آنان را تأمین کند. در چنان زمانی معلوم می‌شود که ابراهیمی آینده‌ای در پرسپولیس دارد یا نه و آیا در پایان فصل باید شال و کلاه کند و به تیم دیگری برود و یا یحیی به این نتیجه خواهد رسید که او را تا اطلاع ثانوی برای روزهای مبادا حفظ کند. با این حال چنین چیزی هم برای ابراهیمی به سختی امکان‌پذیر می‌شود زیرا با سخت‌تر شدن دائمی و فزاینده هریک از بازی‌های باقی‌مانده فصل و سهم مهمی که نتایج هر یک از آنها در ترسیم سرنوشت نهایی قرمزها دارد، بعید است گل‌محمدی جرأت ریسک کردن در این زمینه را داشته باشد و به ابراهیمی در مسابقاتی میدان بدهد که حتی یک لغزش هم برای ناکامی در آنها و عقب افتادن از سایر مدعیان در کورس قهرمانی کفایت خواهد کرد. با چنین شرایطی او ترجیح خواهد داد برای تشکیل دفاع وسط تیمش دست به انتخاب از میان همان سه گزینه اصلی یعنی نعمتی، فرجی و حسینی بزند و با اینکه اتفاقات تلخ اما متداول شامل مصدومیت‌ها و سایر رویدادهای رایج همانند سه اخطاره شدن هامی‌تواند باعث رویکرد اضطراری به ابراهیمی هم بشود اما بدیهی است که به محض روبه‌راه شدن مجدد شرایط گزینه‌های اصلی، همان‌ها باز در حوزه اصلی انتخاب مربیان قرار بگیرند و ابراهیمی در اکثر موارد دور از چرخه‌ای بماند که برای حضور در آن بسیار بی‌تابی کرده است. گذر زمان به وی البته ثابت کرده که بی‌تابی سلاحی کاملاً ناکافی برای رسیدن به هدف او است که ثابت شدن در تیمی است که اگر هرچه سریع‌تر به آن نائل نشود آنقدر از وی دور خواهد شد که فرصتی مجدد برای کسب آن نخواهد داشت.

رودررو با واقعیاتی تلخ

با چنین اوصافی باید به این باور نهایی رسید که پس از خوشبخت شدن تقریباً تمامی نفرات امسال پرسپولیس و مشخص شدن جایگاه و آینده‌شان فقط ابراهیمی است که احساس تلخ خوشبخت نشدن و بلاتکلیف ماندن را در این تیم زیر زبانش حس می‌کند و نگاه دائمی‌اش به آینده به قصد رفع این مشکل هم در صورت تجهیز شدن به سلاح واقع‌بینی شاید او را فقط با واقعیت‌های تلخ موجود هرچه بیشتر و صریح‌تر رودررو کند و نه با امیدهایی که چندان با شرایط او و تیمش سنخیت ندارد.